

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2019 / 9 / ... / 3 mei 2019

Inzake : ..., wonende te ...,
bijgestaan door ..., advocaat,
Verzoekende partij

Tegen : VZW ... met maatschappelijke zetel te ...,
Vertegenwoordigd door ...,
bijgestaan door ..., advocaat,
Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief van 9 april 2019 tekent ... beroep aan tegen de beslissing van 3 april 2019, formeel ontvangen op 5 april 2019, waarbij haar het ontslag om dringende redenen.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een tijdelijk personeelslid en tewerkgesteld als opvoeder op de

Met een e-mail van 3 april 2019 werd aan verzoekende partij het volgende meegedeeld: *“In navolging van ons gesprek deze middag, wens ik u ook via mail te bevestigen dat u omwille van een ernstige tekortkoming vanaf morgen 4 april 2019 preventief geschorst bent. Na ons gesprek zijn echter nog bezwarende elementen aan het licht gekomen die ons ertoe hebben geleid om ook direct over te gaan tot ontslag om dringende redenen. U zal binnen de drie werkdagen een ter post aangetekende brief ontvangen waarin deze dringende redenen u ter kennis worden gegeven.”*

Met een ter post aangetekende brief van 3 april 2019 wordt aan verzoekende partij het ontslag om dringende redenen meegedeeld.

Deze brief luidt als volgt:

Op dinsdag 2 april 2019 werd de directie van de ..., ..., via een smartschool bericht door een ouder op de hoogte gebracht van onregelmatigheden tijdens de module-evaluatie aardrijkskunde dat doorging op dinsdag 26 maart 2019. Deze ouder is op woensdag 3 april 2019 ook mondeling gehoord door de directie om hierover toelichting te geven. Na dit gesprek bleek dat uw naam werd genoemd bij het aansporen en ondersteunen van fraude tijdens de module-evaluaties. Om dit voorval grondig te onderzoeken, werd eerst de zoon van deze ouder gehoord door de directie. Na de bevestiging van de feiten door deze leerling, werd aan alle leerlingen van deze klas gevraagd om onafhankelijk, zonder dat hiervoor een inleiding werd gegeven, te omschrijven of er onregelmatigheden werden opgemerkt tijdens de evaluatieweken van dit schooljaar (2018- 2019).

Uit de verklaringen van deze leerlingen kunnen we afleiden dat door u fraude werd gepromoot en ondersteund, dit tijdens zowel de evaluatieweek van module 2 (van 14 t.e.m. 18 januari 2019) als module 3 (van 25 t.e.m. 29 maart 2019). Dit wordt door ons als een ernstige tekortkoming aanzien. Ondersteunen van fraude zorgt ervoor dat de betrouwbaarheid van deze evaluaties in vraag kan gesteld worden. Evalueren van leerlingen behoort tot de kerntaak van ons onderwijs.

In uw functieomschrijving, door u ondertekend op 1 oktober 2018, kan u bij basisfunctie 1.07 lezen dat toezicht uitvoeren een taak is die bij uw functie hoort. Door deze ernstige tekortkoming zien wij het onmiddellijk en definitief onmogelijk om u verder tijdelijk te werk te stellen.

In het Decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, artikel 25, kan u lezen dat elk personeelslid dat tijdelijk aangesteld is voor bepaalde duur zonder opzegging om dringende redenen kan ontslaan worden.

U kan binnen vijf kalenderdagen na de ontvangst van dit ontslag om dringende redenen met een aangetekende brief beroep aantekenen bij de bevoegde kamer van beroep, vermeld in artikel 69 van het Decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van

het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding. Voor onze instelling gaat dit over de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende brief van 12 april 2019 werden de partijen uitgenodigd voor de zitting.

Met een ter post aangetekende brief van 17 april 2019 maakt de raadsman van verwerende partij een verweerschrift en het dossier over.

Er werden geen leden van de kamer van beroep gewraakt.

Er werden ter zitting 2 getuigen gehoord.

3. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het tuchtoverheid van de bepalingen die betrekking hebben op de regelmatigheid van de tuchtprocedure onderzoekt de kamer van beroep de procedurele voorschriften en doet in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

Het devolutief karakter van het beroep bij de kamer van beroep heeft tot gevolg dat de gebreken in de procedure die de tuchtoverheid zelf heeft begaan, door de kamer van beroep kunnen worden rechtgezet of hersteld behalve: 1) wat de bevoegdheid betreft van het orgaan dat de bestreden beslissing heeft genomen, en 2) de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of 3) de bepalingen die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

Wat betreft het hoorrecht

De kamer heeft begrip voor de frustratie van ... dat zij niet opnieuw gehoord werd vooraleer het ontslag werd uitgesproken. De kamer is van oordeel dat het hoorrecht een essentieel onderdeel is van het feitenonderzoek. Bovendien vloeit het hoorrecht ook voort uit de verwachte professionele houding van de inrichtende macht, die óók bij het afscheid nemen van een personeelslid omwille van fout, dit op een correcte en respectvolle manier behoort

te doen. Om die redenen is de snelheid waarmee de school heeft gehandeld betreurenswaardig in de ogen van de kamer.

Desalniettemin kan de kamer er niet aan voorbij dat het hoorrecht krachtens artikel 25 van het Rechtspositiedecreet geen decretale verplichting is. Bijgevolg kan de kamer zich slechts afvragen of het ontbreken van een verhoor ertoe geleid heeft dat de inrichtende macht niet over alle feiten beschikte op het moment van de beslissing en aldus onzorgvuldig tot haar oordeel is gekomen.

De kamer van beroep houdt rekening met het feit dat ... wel degelijk werd gehoord op de bewuste dag (naar aanleiding van de preventieve schorsing). Tijdens dit verhoor wist ... klaarblijkelijk waarvan zij beticht werd. Zo verklaarde ... zelf ter zitting dat zij tijdens dit verhoor te kennen had gegeven om *onmogelijk antwoorden tijdens wiskunde-examens te kunnen hebben voorgezegt, bij gebrek aan afdoende kennis hierover*. Een dergelijk specifiek en gecontextualiseerd verweer is een duidelijk bewijs dat de ten laste gelegde feiten aan verhoor onderworpen werden. Dat verweer is klaarblijkelijk ook in aanmerking genomen door de inrichtende macht bij hun beoordeling van de feiten, aangezien de betichtingen over het wiskunde-examen niet langer weerhouden werden in de brief waarmee de dringende reden werd ter kennis gebracht. Buiten dergelijke ontkenning van de feiten, worden noch in het verzoekschrift van ..., noch in de verdediging ter zitting, bijkomende feitelijke elementen naar voren gebracht die ertoe zouden leiden dat het oordeel van de school (namelijk dat ontoelaatbaar gedrag werd gesteld) in twijfel moet worden getrokken door de kamer. In die omstandigheden aanvaardt de kamer dat de wettigheid van de ontslagbeslissing niet geraakt wordt door het ontbreken van een tweede verhoor – hoe betreurenswaardig zij de gang van zaken dan ook vindt.

Wat betreft de vervaltermijn

Het correcte verloop van de procedure wordt evenmin geraakt door het tijdsverloop. Krachtens art. 25 Rechtspositiedecreet begint de termijn van drie dagen te lopen vanaf het moment dat er kennis is van de dringende reden in hoofde van de inrichtende macht of zijn gemandateerde. De kamer aanvaardt dat een inrichtende macht, directeur of raad van bestuur een voldoende mate van zekerheid moet hebben over de waarachtigheid van de dringende reden, vooraleer ze effectief tot ontslag overgaan. Dit impliceert dat een beperkt onderzoek naar de juistheid van de gezeten vermoedens mogelijk is vooraleer de termijn van drie werkdagen begint te lopen.

In dit geval heeft de inrichtende macht evenwel de dag nadat zij vernam dat er sprake was van het aanzetten tot fraude (en op dezelfde dag dat zij vernam wie dat gedaan heeft) gehandeld. Dat de leerkracht aardrijkskunde reeds enkele dagen eerder schreef dat haar leerlingen gefraudeerd hadden, is irrelevant. Immers is niet het gedrag van de leerlingen relevant als tuchtfeit, maar wel het gedrag van personeelsleden. Pas op het ogenblik dat duidelijk werd dat het gedrag van de leerlingen uitgelokt was door het gedrag van een personeelslid, is er sprake van een relevant feit in de zin van art. 25 van het Rechtspositiedecreet. In die omstandigheden is er geen enkele reden om aan te nemen dat de ontslagbeslissing niet meer mogelijk zou zijn.

Wat betreft de mededeling van de sanctie

Krachtens art. 25 Rechtspositiedecreet dient de dringende redenen ter kennis worden gebracht bij een ter post aangetekende brief, verzonden binnen drie werkdagen na het ontslag. In dit dossier stelt zich geen vraag naar de tijdigheid van de brief, maar wel naar de mate van precisie waarvan de inhoudt getuigt.

De precisie waarmee de redenen ter kennis worden gebracht, is inderdaad belangrijk. Dit is overigens niet alleen een juridische plicht, maar ook een elementaire vorm van respect en beleefdheid ten aanzien van het betrokken personeelslid. De inhoud van die brief determineert ook de motieven die nadien in een gebeurlijke beroepsprocedure voor de Kamer van Beroep rechtsgeldig kunnen worden ingeroepen ter verantwoording van het ontslag. De motivering omvat in principe zowel de feiten zelf, als de redenen waarop die voor bewezen worden gehouden.

In dit dossier leest de kamer van beroep dat het personeelslid fraude heeft ondersteund en gepromoot tijdens examenmomenten, meer bepaald tijdens module 2 en module 3. Ook leest de kamer van beroep dat dit een kerntaak van het onderwijs betreft, die aan ... was toevertrouwd, waardoor de inrichtende macht de feiten als bijzonder ernstig beschouwt. Ten slotte leest de kamer ook hoe het bewijs van de feiten vergaard werd.

De kamer van beroep heeft - opnieuw – begrip voor de frustratie bij De omschrijving van de feiten is korter dan wenselijk was geweest. Desalniettemin is de kamer van oordeel dat de essentie van de dringende reden correct wordt weergegeven, en dat die in tijd en ruimte afdoende gecontextualiseerd is opdat de lezer begrijpt waarover het gaat. Niet alleen worden de examenmodules omschreven, daar bovenop wordt ook omschreven dat

“ondersteuning en promoten van fraude” het gedrag is dat ... ten kwade wordt geïd. Wellicht was verkieslijk geweest dat dit “ondersteunen en promoten” beter werd omschreven door de inrichtende macht, maar dat neemt niet weg dat ... begrepen heeft waarover het gaat, en zich correct heeft kunnen verweren. Immers neemt de kamer van beroep er akte van dat ... zich in haar beroepschrift zowel heeft verweerd tegen de beschuldiging dat zij antwoorden heeft voorgezegd, als tegen de beschuldiging dat zij leerlingen onderling heeft laten samenwerken. Tijdens de zitting van de kamer van beroep, werd duidelijk dat ... ook tijdens het verhoor op school zich tegen die feiten verweerd heeft. In die omstandigheden aanvaardt de kamer van beroep dat de motivering van de dringende reden in afdoende duidelijke termen ter kennis werd gebracht ten aanzien van ..., zodat er geen reden is om tot vernietiging over te gaan.

4. Over de grond van de zaak

Wat betreft het bewijs van de feiten:

De kamer neemt ervan akte dat het dossier van de inrichtende macht in hoofdorde – zij het niet uitsluitend – berust op verklaringen van minderjarige leerlingen. De kamer wijst erop dat het beroep op getuigenissen van leerlingen slechts in laatste orde kan. Wat de aard van de sanctie betreft, komt het immers enkel aan de inrichtende macht toe om hierover te oordelen, zonder dat dit op enige wijze gedelegeerd kan worden aan leerlingen. Wat het bewijs van de feiten betreft, hebben getuigenissen van minderjarige leerlingen eveneens verschillende beperkingen. Daarmee doelt de kamer in eerste instantie op de geloofwaardigheid van de getuigenissen (immers, het risico op verkleuring van getuigenissen door gepercipieerde druk, is steeds aanwezig). Bovendien moet rekening worden gehouden met de psychologische impact op de leerlingen wanneer zij onrechtstreeks betrokken worden in de procedure ten aanzien van een personeelslid. In deze concrete zaak, waar in hoofdorde gepeild wordt naar de gebeurtenissen tijdens toezichtbeurten waarin enkel leerlingen en het betrokken personeelslid aanwezig waren, begrijpt de kamer evenwel dat er weinig andere bewijsmiddelen voor handen waren.

De kamer beoordeelt daarbij vrijuit de geloofwaardigheid van de voorgebrachte getuigenissen. Het feit dat de getuigenissen geanonimiseerd worden voorgebracht, is een eerste element in die afweging. De kamer begrijpt dat een evenwicht moet worden gezocht naar enerzijds de rechten van verdediging van het betrokken personeelslid, en anderzijds privacybescherming en persoonlijkheidsbescherming van leerlingen. De kamer stelt vast dat

Kamer van Beroep Gesubsidieerd Vrij Onderwijs - GVO/2019/9 - 3 mei 2019

in deze zaak de verklaringen van alle ondervraagde leerlingen worden voorgebracht en dat er geen enkele reden is om aan de getuigenis van één leerling meer waarde te hechten dan aan de getuigenis van een andere leerling. In die omstandigheden ziet de kamer niet in welke meerwaarde de toewijzing van de getuigenissen aan specifieke leerlingen zou hebben gehad. De kamer ziet evenmin ook maar enig element in het dossier dat eraan doet twifelen dat de getuigenissen daadwerkelijk van de hand zijn van de twintig ondervraagde leerlingen.

Wat betreft de inhoud van de voorgebrachte getuigenissen, stelt de kamer vast dat er enkele feitelijke discrepanties zitten tussen de voorgebrachte getuigenissen omtrent de specifieke examens waarin fraude werd gefaciliteerd. Dit kan te verklaren zijn doordat niet elke leerling alles heeft opgemerkt, of doordat niet elke leerling specifieke opmerkingen van ... op dezelfde manier ervaren heeft. Hoe dan ook, is er doorheen *elke* verklaring een duidelijke rode draad op te merken, namelijk dat ... tijdens haar examentoezicht gedrag heeft gesteld waarvan zelfs twaalfjarige leerlingen konden benoemen dat het niet door de beugel kon. Dat ... antwoorden heeft voorgezegd, en dat zij toegelaten heeft dat werd samengewerkt tijdens individuele examenmomenten, komt in teveel verklaringen terug om als onbetrouwbaar te worden weggezet. De kamer ziet geen elementen in het dossier om aan te nemen dat de leerlingen daarbij dermate gestuurd werden door de directeur in het afleggen van die getuigenis, opdat zij de geloofwaardigheid van die duidelijke rode lijn in twijfel moet trekken. Integendeel, uit het dossier blijkt wel dat ... duidelijk geprobeerd heeft om terughoudend te communiceren met de personeelsleden toen de leerlingen werden opgeroepen voor verhoor. Wat betreft de vraag hoe de communicatie naar de leerlingen zelf is verlopen tijdens het opstellen van de getuigenissen, ligt geen schriftelijk bewijs voor. Tijdens het getuigenverhoor bleken er echter geen opvallende discrepanties in de verklaringen van ... en ... (beiden bevestigden bijvoorbeeld dat de directeur de papieren heeft rondgedeeld, dat de directeur enkel over “onregelmatigheden” gesproken heeft, dat de leerlingen tegelijkertijd en onafhankelijk van elkaar genoteerd hebben, dat de leerlingen gezegd werd dat zij niet moesten schrijven indien zij dat niet wensten,...). Waar de gestrengheid van die context misschien leerlingen ertoe aangezet heeft om *iets* te schrijven, is er geen enkele indicatie dat de leerlingen ontoelaatbaar gestuurd werden in *wat* ze schreven, laat staan *over wie* ze schreven. Desalniettemin blijkt er een overduidelijke rode lijn doorheen hun verklaringen, die strookt met de voorgebrachte dossierstukken en getuigenissen.

Het feit dat niet alle leerlingen de voorgezegde antwoorden hebben opgeschreven, brengt de geloofwaardigheid van die beschuldiging evenmin in gedrang. Immers blijkt uit de verklaringen van de leerlingen dat enkelen bewust de voorgezegde antwoorden niet opgeschreven hebben, omdat ze beseften dat die fout waren.

Het feit dat volgens ... onvoldoende vaststaat of de voorgebrachte examens daadwerkelijk van fraude tussen leerlingen getuigen, is niet doorslaggevend volgens de kamer. Immers ligt geen tuchtprocedure ten laste van de leerlingen voor. Het is het ontoelaatbare gedrag van een personeelslid waarover de kamer zich kan uitspreken. Daartoe is afdoende dat de kamer van oordeel is dat ... daadwerkelijk antwoorden heeft voorgezegd en toegelaten heeft dat er werd samengewerkt. Of de leerlingen daar al dan niet gebruik van maakten, is niet doorslaggevend in de beoordeling van het gedrag van het personeelslid.

Ook de chronologie doet de kamer niet van het tegendeel overtuigen. Weliswaar werd reeds op 1 april een vacature uitgeschreven, maar die blijkt om een andere functie te gaan. Dat op de dag van het ontslag zelf reeds leerlingen tot ... waren gekomen met geruchten over haar "professionele toekomst" vooraleer de directeur hen had samengeroepen (hetgeen overigens niet bewezen wordt), kan perfect verklaard worden doordat een ouder reeds de avond voordien een mail heeft gestuurd, de volgende ochtend op school is geweest om zijn verhaal te doen, waarna zijn zoon eveneens gehoord werd. Het lijkt evident dat dit bij enkele leerlingen een gespreksonderwerp was, dat mogelijks met ... werd gedeeld. Enige tegenstrijdigheid met de chronologie zoals die door de inrichtende macht werd geduid, leest de kamer van beroep daar niet in.

Evenmin ziet de kamer in het dossier enige indicatie dat de inrichtende macht in werkelijkheid ... zou willen verwijderen uit school omwille van andere feiten die zich reeds verder in het verleden zouden hebben afgespeeld. ... maakt die bewering ook op geen enkele manier aannemelijk ter zitting.

In die omstandigheden is er geen reden om aan te nemen dat er sprake zou zijn van een geënceneerd dossier. Aangezien de kamer - gelet op de duidelijke rode lijn die door alle verklaringen loopt - niet twijfelt aan de waarachtigheid van de voorgebrachte anonieme getuigenissen, ziet de kamer evenmin reden om nog bijkomende getuigen op te roepen.

Wat betreft de ernst van de voorgebrachte feiten

De kamer aanvaardt dat het gaat om een ernstige tekortkoming die het voortduren van de tijdelijke aanstelling onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt. De kamer houdt daarbij rekening met het feit dat het betrokken personeelslid zowel de functie van opvoedster als die van toezichthouder had, en dat aanzetten tot fraude voor beide functies een zeer ingrijpende fout is. Dit geldt des te meer aangezien scholen beslissingen nemen inzake examineren en diplomeren *in naam van* de Vlaamse Gemeenschap. Beroepsfouten die de geloofwaardigheid van examenmomenten aantasten, zijn bijgevolg sowieso ernstig. Dit geldt des te meer aangezien dit niet alleen een impact heeft op de geloofwaardigheid van het examen zelf, maar óók het harde werk van collega's ondergraaft. De afsluitende test zorgt er immers voor dat leerkrachten informatie krijgen over de leerwinst van hun leerlingen, zodat zij hun lessen desgevallend kunnen optimaliseren in de komende jaren. Fraude tijdens het examenmoment neemt dit voordeel weg. Het schaadt bovendien op ernstige wijze de noodzakelijke collegialiteit tussen de personeelsleden van een school, die essentieel is om goed onderwijs te kunnen verschaffen.

Dat de functieomschrijving van ... onduidelijk zou zijn of ruimte voor interpretatie zou laten (in die zin dat haar gedrag hierdoor verklaard kan worden), is niet geloofwaardig. Immers staat vast dat alle aanwezige minderjarige leerlingen beseften dat dit gedrag niet door de beugel kon. ... moest dit dan eveneens beseffen. Toelaten dat wordt samengewerkt tijdens een individueel examenmoment en antwoorden voorzeggan, ligt inderdaad dermate ver buiten 'normaal gedrag van een toezichthouder dat erop gericht is om leerlingen gerust te stellen tijdens het examen', dat dit niet aan beweerde onduidelijkheid in de functieomschrijving kan worden toegeschreven. Ook ligt er geen enkele indicatie voor dat de directie in het verleden ten aanzien van andere leerkrachten wel zou hebben toegelaten dat zij antwoorden voorzeggden of samenwerking toestonden.

Wat betreft de proportionaliteit van de sanctie

Zoals hierboven reeds toegelicht, aanvaardt de kamer van beroep dat er hier sprake is van een ernstige tekortkoming die het voortduren van de tijdelijke aanstelling onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt. De kamer neemt akte van de overtuiging van de school, namelijk dat wie dermate weinig respect heeft voor het werk van collega's, en wie frauduleus gedrag bij leerlingen aanmoedigt op een dermate ernstig moment, een onomkeerbare invloed dreigt te hebben op het schoolgebeuren. In die omstandigheden aanvaardt de kamer

van beroep de gevolgtrekking die de school daaruit heeft moeten afleiden, namelijk het ontslag om dringende redenen.

De kamer wijst erop dat zij in dit type van dossiers (ontslag om dringende redenen) niet de bevoegdheid heeft om een eigen sanctie in de plaats te stellen van diegene die de inrichtende macht gekozen heeft. Desalniettemin vindt de kamer het essentieel om er de nadruk te leggen dat het ontslag om dringende redenen de allerlaatste optie is die de inrichtende macht hoort te overwegen – nadat zij heeft vastgesteld dat andere lichtere sancties geen soelaas bieden. In dit geval betreft dit de vraag of een normaal ontslag niet gepaster was geweest. De kamer drukt de verwerende partij op het hart deze vraag telkens met afdoende zorg te overwegen en motiveren. Evenwel is zij in dit dossier overtuigd dat de fout daadwerkelijk een dermate ernstige impact kan hebben op leerlingen en collega's, dat onmiddellijke verwijdering uit de school geen disproportionele sanctie was.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009, 24 september 2010 en 18 mei 2018;

Gelet op het Huishoudelijk Reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het Ministerieel Besluit van 11 april 2019 waarbij de heer Kurt Willems wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs.

Gelet op de hoorzitting van 3 mei 2019.

Kamer van Beroep Gesubsidieerd Vrij Onderwijs - GVO/2019/9 - 3 mei 2019

Na beraadslaging,

Enig artikel (met meerderheid van stemmen):

De kamer van beroep bevestigt de tuchtmaatregel van het ontslag om dringende redenen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 3 mei 2019.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer Kurt Willems, voorzitter;

Mevrouw Suzy Sterck en de heren Hans De Becker en Jan-Baptist De Smet, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrechts en de heren Koen De Backer en Koen Wils, vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties.

Mevrouw K. De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,
Karen De Bleeckere

De voorzitter,
Kurt Willems